

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjunde årgången

5 april 2014

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 331/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet 2020) och om upphävande av rådets beslut 2001/923/EG, 2001/924/EG, 2006/75/EG, 2006/76/EG, 2006/849/EG och 2006/850/EG 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 332/2014 av den 11 mars 2014 om vissa förfaranden för tillämpning av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan 10
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 333/2014 av den 11 mars 2014 om ändring av förordning (EG) nr 443/2009 för att fastställa tillvägagångssätten för att till 2020 uppnå målet att minska koldioxidutsläppen från nya personbilar 15
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 334/2014 av den 11 mars 2014 om ändring av förordning (EU) nr 528/2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter, vad gäller vissa villkor för tillträde till marknaden ⁽¹⁾ 22
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 335/2014 av den 11 mars 2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1198/2006 om Europeiska fiskerifonden vad gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen för vissa medlemsstater som drabbats av eller hotas av allvarliga svårigheter med avseende på deras finansiella stabilitet 33

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 331/2014

av den 11 mars 2014

om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet 2020) och om upphävande av rådets beslut 2001/923/EG, 2001/924/EG, 2006/75/EG, 2006/76/EG, 2006/849/EG och 2006/850/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 133,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionen och medlemsstaterna har som målsättning att vidta de åtgärder som är nödvändiga för användningen av euron som gemensam valuta. Dessa åtgärder avser även att skydda euron mot förfalskning och därmed förknippade bedrägerier, i syfte att effektivisera unionens ekonomi och säkerställa de offentliga finansernas hållbarhet.
- (2) Rådets förordning (EG) nr 1338/2001 ⁽³⁾ innehåller bestämmelser om informationsutbyte, samarbete och ömsesidigt bistånd och skapar därmed en harmoniserad ram för skyddet av euron. Verkningarna av den förordningen har genom rådets förordning (EG) nr 1339/2001 ⁽⁴⁾ utvidgats till att även omfatta de medlemsstater som inte antagit euron som sin gemensamma valuta, för att ge euron likvärdigt skydd inom hela unionen.
- (3) Åtgärder som avser främjande av informations- och personalutbyte, tekniskt och vetenskapligt stöd och särskild fortbildning bidrar väsentligt till att skydda unionens gemensamma valuta mot förfalskning och därmed förknippade bedrägerier och därmed även till en hög och likvärdig skydds nivå inom hela unionen. Samtidigt belyser denna verksamhet unionens kapacitet att hantera allvarlig organiserad brottslighet.
- (4) Programmet för skydd av euron mot förfalskning (nedan kallat *Periklesprogrammet*) bidrar till att höja unionsmedborgarnas medvetenhet och förbättrar skyddet av euron, särskilt genom fortlöpande spridning av resultaten av åtgärder som stöds av det programmet.

⁽¹⁾ EUT C 137, 12.5.2012, s. 7.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 december 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 mars 2014.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1338/2001 av den 28 juni 2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning (EGT L 181, 4.7.2001, s. 6).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 1339/2001 av den 28 juni 2001 om att låta verkningarna av förordning (EG) nr 1338/2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning även omfatta de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta (EGT L 181, 4.7.2001, s. 11).

- (5) Tidigare stöd för sådana åtgärder, genom rådets beslut 2001/923/EG ⁽¹⁾ och 2001/924/EG ⁽²⁾, senare ändrade och utvidgade genom rådets beslut 2006/75/EG ⁽³⁾, 2006/76/EG ⁽⁴⁾, 2006/849/EG ⁽⁵⁾ och 2006/850/EG ⁽⁶⁾, har gjort det möjligt att stärka unionens och medlemsstaternas åtgärder för att skydda euron mot förfalskning. Målen för Periklesprogrammet uppfylldes både för perioden 2002–2006 och för perioden 2007–2013.
- (6) I den konsekvensbedömning som kommissionen gjorde 2011 för att utvärdera om Periklesprogrammet borde förlängas drog kommissionen slutsatsen att Periklesprogrammet borde förnyas genom förbättrade mål och metoder.
- (7) I konsekvensbedömningen rekommenderades att unionen och medlemsstaterna skulle fortsätta och vidareutveckla åtgärderna för att skydda euron mot förfalskning, även med beaktande av de nya utmaningar som besparingskraven medför. Enligt det nya programmet, Periklesprogrammet 2020, får förslag från de deltagande medlemsstaterna avse även deltagare från tredjeland, om deras närvaro är viktig för skyddet av euron.
- (8) Man bör se till att Periklesprogrammet 2020 överensstämmer med och kompletterar andra relevanta program och åtgärder. Kommissionen bör därför genomföra alla nödvändiga samråd med de berörda huvudaktörerna (i synnerhet de behöriga nationella myndigheter som medlemsstaterna utsett, Europeiska centralbanken och Europol) i den kommitté som avses i förordning (EG) nr 1338/2001 för att utvärdera behovet av att skydda euron, särskilt när det gäller utbyte, bistånd och fortbildning med avseende på tillämpningen av Periklesprogrammet 2020.
- (9) Periklesprogrammet 2020 bör genomföras i full överensstämmelse med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁷⁾. I enlighet med den förordningen får inköp av utrustning inte vara det enda syftet med ett bidrag. Ett bidrag är avsett att ge ekonomiskt stöd till åtgärder vars syfte är att bidra till något av målen för unionens politik.
- (10) Eurons betydelse som global valuta förutsätter en tillräcklig skyddsnivå på internationell nivå, som kan uppnås genom att medel ställs till förfogande för inköp av utrustning som tredjeländernas organ kan använda för att utreda förfalskningar av euron.
- (11) Den utvärdering av Periklesprogrammet som gjordes tillsammans med berörda aktörer visade programmets mervärde genom att den höga samarbetsnivån mellan medlemsstater och med tredjeland, samt att programmet kompletterar nationella åtgärder, leder till ökad effektivitet. Förlängningen av Periklesprogrammet på unionsnivå kommer att väsentligt bidra till att bevara och ytterligare förbättra det omfattande skyddet av euron i samband med en intensifiering av det gränsöverskridande samarbetet, utbytet och biståndet. Samtidigt kommer övergripande besparingar att kunna göras eftersom åtgärderna och upphandlingen organiseras gemensamt, i stället för inom ramen för eventuella nationella initiativ.
- (12) Kommissionen bör för Europaparlamentet och rådet lägga fram en oberoende utvärderingsrapport efter halva programtiden om genomförandet av Periklesprogrammet 2020 och en slutlig utvärderingsrapport om hur målen uppfyllts.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2001/923/EG av den 17 december 2001 om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) (EGT L 339, 21.12.2001, s. 50).

⁽²⁾ Rådets beslut 2001/924/EG av den 17 december 2001 om att låta verkningarna av beslutet om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) även omfatta de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta (EGT L 339, 21.12.2001, s. 55).

⁽³⁾ Rådets beslut 2006/75/EG av den 30 januari 2006 om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) (EUT L 36, 8.2.2006, s. 40).

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2006/76/EG av den 30 januari 2006 om att utsträcka tillämpningen av beslut 2006/75/EG om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) till att även omfatta icke-deltagande medlemsstater (EUT L 36, 8.2.2006, s. 42).

⁽⁵⁾ Rådets beslut 2006/849/EG av 20 november 2006 om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) (EUT L 330, 28.11.2006, s. 28).

⁽⁶⁾ Rådets beslut 2006/850/EG av 20 november 2006 om att utsträcka tillämpningen av beslut 2006/849/EG om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) till att även omfatta icke-deltagande medlemsstater (EUT L 330, 28.11.2006, s. 30).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (13) Den här förordningen är förenlig med principen om mervärde och proportionalitetsprincipen. Periklesprogrammet 2020 bör, utan att inkräkta på medlemsstaternas ansvarsområden, underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och mellan kommissionen och medlemsstaterna när det gäller skyddet av euron mot förfalskning och möjliggöra en mer effektiv resursanvändning än vad som blivit resultatet av nationella insatser. Åtgärder på unionsnivå behövs och är motiverade eftersom de klart och tydligt hjälper medlemsstaterna att gemensamt skydda euron och främjar användning av unionens gemensamma strukturer för att öka samarbetet och informationsutbytet mellan de behöriga myndigheterna.
- (14) Periklesprogrammet 2020 bör löpa över en sjuårsperiod för att skapa överensstämmelse med den fleråriga budgetramens löptid enligt rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (15) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av Periklesprogrammet 2020 bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Kommissionen bör anta årliga arbetsprogram med prioriteringar, en budgetfördelning och utvärderingskriterierna för bidragen för åtgärder. Kommissionen bör diskutera tillämpningen av denna förordning med medlemsstaterna inom ramen för den kommitté som avses i förordning (EG) nr 1338/2001. De vederbörligen motiverade undantagsfall då en ökning av samfinansieringen är nödvändig för att ge medlemsstaterna ökad ekonomisk flexibilitet för att på ett tillfredsställande sätt kunna genomföra och fullborda projekten för skydd och bevarande av euron bör utgöra en del av det årliga arbetsprogrammen.
- (16) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela Periklesprogrammets löptid som ska utgöra det särskilda referensbeloppet i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförloppet.
- (17) I syfte att erbjuda en viss flexibilitet i fråga om tilldelningen av medel bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ändring av den vägledande tilldelningen av dessa medel. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (18) Under hela utgiftscykeln bör Europeiska unionens ekonomiska intressen skyddas med hjälp av proportionella åtgärder som gör det möjligt att förebygga, upptäcka och utreda oegentligheter, återkräva sådana medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt, och att vid behov fastställa administrativa och ekonomiska sanktioner.
- (19) Besluten 2001/923/EG, 2001/924/EG, 2006/75/EG, 2006/76/EG, 2006/849/EG och 2006/850/EG bör upphöra att gälla. Det bör fastställas övergångsåtgärder i syfte att fullgöra de finansiella åtagandena i samband med åtgärder som genomförs enligt dessa beslut.
- (20) Det är lämpligt att säkerställa en smidig övergång utan avbrott mellan Periklesprogrammet och Periklesprogrammet 2020 och det är lämpligt att anpassa löptiden för Periklesprogrammet 2020 till förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013. Därför bör Periklesprogrammet 2020 vara tillämpligt från och med den 1 januari 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Härmed inrättas ett flerårigt handlingsprogram för att främja åtgärder till skydd för euron mot förfalskning och därmed förknippade bedrägerier; detta program, som går under benämningen "Perikles 2020" (nedan kallat *programmet*), ska pågå under perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om en flerårig budgetram för åren 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

*Artikel 2***Mervärde**

Programmet ska aktivt uppmuntra och medföra ökat gränsöverskridande samarbete för att skydda euron i och utanför unionen och med unionens handelspartner, och tonvikt ska också läggas vid de medlemsstater eller tredjeländer som har det största antalet förfalskningar av euron på basis av de behöriga myndigheternas rapporter. Detta samarbete ska bidra till att öka effektiviteten i skyddet av euron genom utbyte av bästa praxis, gemensamma normer och gemensam särskild fortbildning.

*Artikel 3***Allmänt mål**

Programmets allmänna mål ska vara att förebygga och bekämpa penningförfalskning och därmed förknippade bedrägerier så att unionens ekonomi blir konkurrenskraftigare och för att säkerställa hållbarheten i de offentliga finanserna.

*Artikel 4***Särskilt mål**

Programmets särskilda mål ska vara att skydda eurosedlar och euromynt mot förfalskning och därmed förknippade bedrägerier genom att stödja och komplettera medlemsstaternas åtgärder och bistå medlemsstaternas och unionens behöriga myndigheters ansträngningar för att uppnå ett nära och regelbundet samarbete och utbyte av bästa praxis mellan sig och med kommissionen samt i förekommande fall med tredjeländer och internationella organisationer.

I vilken mån det målet uppnåtts ska mätas bland annat med hjälp av de ekonomiska, tekniska, brottsbekämpande och rättsliga myndigheternas uppgifter om hur många förfalskningar, olagliga sedel- och myntpressar som upptäckts samt antal anhållanden och påförda sanktioner.

*Artikel 5***Stödberättigade organ**

De behöriga nationella myndigheter i medlemsstaterna som avses i artikel 2 b i förordning (EG) nr 1338/2001 ska vara berättigade till stöd från programmet.

*Artikel 6***Deltagande i programmet**

1. De medlemsstater som har antagit euron som gemensam valuta ska vara deltagande stater.
2. De förslag som läggs fram av medlemsstater som avses i punkt 1 kan inbegripa deltagare från tredjeländer om det är viktigt för fullgörandet av programmets allmänna och särskilda mål som föreskrivs i artikel 3 respektive artikel 4.

*Artikel 7***Målgrupper och gemensamma åtgärder**

1. Programmet ska rikta sig till följande målgrupper:
 - a) Personal vid behöriga enheter som arbetar med undersökning och bekämpning av penningförfalskning (särskilt polisen och skattemyndigheterna beroende på deras respektive uppdrag på nationell nivå).
 - b) Personal vid underrättelsetjänster.
 - c) Företrädare för nationella centralbanker, myntverk, affärsbanker och övriga finansiella mellanhänder, särskilt när det gäller finansinstitutens skyldigheter.
 - d) Rättsligt utbildad domstolspersonal, specialiserade jurister och andra medlemmar av juristkåren som är specialiserade på området.
 - e) Alla andra berörda instanser eller yrkesgrupper, t.ex. handelskamrar och branschförbund eller liknande sammanslutningar som kan nå ut till små och medelstora företag, återförsäljare och värdetransportföretag.

2. Åtgärder enligt programmet kan vidtas gemensamt av kommissionen och andra samarbetspartner med lämplig sakkunskap, till exempel
- a) nationella centralbanker och Europeiska centralbanken (ECB),
 - b) nationella analyscentrum och nationella centrum för myntanalys,
 - c) Europeiska tekniska och vetenskapliga centrumet och myntverk.
 - d) Europol, Eurojust och Interpol,
 - e) nationella centralbyråer för bekämpning av penningförfalskning som avses i artikel 12 i den internationella konvention för bekämpande av penningförfalskning som undertecknades i Genève den 20 april 1929 ⁽¹⁾ samt andra organ som är specialiserade på att förebygga, upptäcka och bekämpa förfalskningar,
 - f) specialiserade enheter som arbetar med reprografisk teknik och äkthetskontroll, tryckare och gravörer,
 - g) andra organ än de som avses i leden a–f med särskild sakkunskap, i förekommande fall även i tredjeland, särskilt i anslutande stater och kandidatländerna, och
 - h) privata organ som har utvecklade och styrkta tekniska kunskaper och personal specialiserad på upptäckt av förfalskade sedlar och mynt.

Artikel 8

Stödberättigade åtgärder

1. Programmet ska beakta de gränsöverskridande och tvärvetenskapliga aspekterna av insatserna mot penningförfalskning och ska främja bästa praxis som är anpassade till varje medlemsstats särskilda nationella förutsättningar.
2. Programmet ska på de villkor som anges i de årliga arbetsprogram som avses i artikel 11 lämna ekonomiskt stöd för följande åtgärder:
 - a) Utbyte och spridning av information, i synnerhet genom workshoppar, möten och seminarier, inklusive fortbildning, målstyrda resor och personalutbyte mellan behöriga nationella myndigheter samt liknande åtgärder. Informationsutbytet ska inriktas bland annat på
 - metoder för bevakning och analys av de ekonomiska och finansiella konsekvenserna av penningförfalskning,
 - hantering av databaser och system för tidig varning,
 - användning av undersökningsverktyg med datatillämpningar,
 - utrednings- och undersökningsmetoder,
 - vetenskapligt stöd, särskilt genom vetenskapliga databaser och teknisk övervakning samt uppföljning av nya rön,
 - skydd av euron utanför unionen,
 - forskningsåtgärder,
 - tillhandahållande av särskild sakkunskap.
 - b) Tekniskt, vetenskapligt och operativt stöd som framstår som nödvändigt som en del av programmet, i synnerhet
 - alla lämpliga åtgärder som gör det möjligt att på unionsnivå utforma pedagogiska verktyg, såsom en handbok om unionslagstiftning, nyhetsbrev, praktiska handledningar, ordböcker och lexikon samt databaser, i synnerhet när det gäller vetenskapligt stöd och teknisk övervakning eller stöd för datatillämpningar, t.ex. programvara,
 - relevanta tvärvetenskapliga och gränsöverskridande studier,
 - utveckling av tekniska instrument och metoder till stöd för undersökande åtgärder på unionsnivå,
 - ekonomiskt stöd för samarbete om åtgärder som avser minst två stater när sådant stöd inte kan erhållas från andra program vid Europeiska institutioner och organ,

⁽¹⁾ Nationernas förbund, traktatsamling nr 2623 (1931), s. 372.

- c) Stöd för att finansiera inköp av utrustning för myndigheter som är specialiserade på insatser mot penningförfalskning för att skydda euron, i överensstämmelse med artikel 10.3.

KAPITEL II

BUDGETRAM

Artikel 9

Finansieringsram

1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet för perioden 1 januari 2014–31 december 2020 ska vara 7 344 000 EUR (i löpande priser).
2. Inom programmets finansieringsram ska belopp anslås till de stödberättigade åtgärder som anges i artikel 8.2 i enlighet med den vägledande tilldelning av medel som fastställs i bilagan.

Kommissionen får inte avvika från den tilldelningen av medel med mer än 10 %. Om det skulle visa sig nödvändigt att överskrida den gränsen, ska kommissionen bemyndigas att anta delegerade akter i enlighet med artikel 14 för att ändra den vägledande tilldelning av medel som fastställs i bilagan.

3. De årliga anslagen ska beviljas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

Artikel 10

Typer av ekonomiskt stöd och samfinansiering

1. Kommissionen ska genomföra programmet i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
2. Ekonomiskt stöd enligt programmet för stödberättigade åtgärder som förtecknas i artikel 8.2 ska ha formen av
 - a) bidrag, eller
 - b) offentlig upphandling.
3. Inköp av utrustning ska inte vara det enda inslaget i bidragsavtalet.
4. Samfinansieringsgraden för bidrag enligt programmet får inte överskrida 75 %. I sådana vederbörligen motiverade undantagsfall som anges i de årliga arbetsprogram som avses i artikel 11 får samfinansieringsgraden inte överskrida 90 % av de stödberättigade kostnaderna.
5. När de stödberättigade åtgärder som förtecknas i artikel 8.2 anordnas gemensamt av kommissionen och ECB, Eurojust, Europol eller Interpol ska de därav följande kostnaderna delas mellan dem. Var och en av dem ska i alla händelser svara för sina egna deltagares resekostnader och traktamenten.

Artikel 11

Årliga arbetsprogram

Kommissionen ska anta årliga arbetsprogram för att genomföra programmet.

Varje årligt arbetsprogram ska genomföra de allmänna och särskilda mål som föreskrivs i artiklarna 3 och 4 genom att fastställa följande:

- a) De åtgärder som ska vidtas i enlighet med dessa allmänna och särskilda mål, inklusive den vägledande tilldelningen av medel och genomförandemetoden.
- b) När det gäller bidrag: de huvudsakliga urvalskriterierna och den högsta möjliga samfinansieringsgraden.

De medel som anslås till kommunikationsåtgärder enligt programmet ska även bidra till den institutionella kommunikationen av unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till programmets allmänna mål enligt artikel 3.

Artikel 12

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt den här förordningen, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oegentligheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.
2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering enligt programmet.
3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽²⁾, göra utredningar, inklusive kontroller på plats och inspektioner i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller kontrakt som finansierats inom ramen för detta program.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska samarbetsavtal med tredjeland och med internationella organisationer, avtal, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås med tillämpning av den här förordningen innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner kommissionen, revisionsrätten och Olaf rätten att utföra sådan revision och genomföra sådana utredningar inom ramen för sina respektive behörigheter.

KAPITEL III

ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING OCH DELEGERADE BEFOGENHET

Artikel 13

Övervakning och utvärdering

1. Programmet ska genomföras av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna via regelbundna samråd i olika stadier av programmets genomförande inom den kommitté som avses i förordning (EG) nr 1338/2001, med hänsyn till relevanta åtgärder som vidtagits av andra behöriga instanser, i synnerhet ECB och Europol.
2. Kommissionen ska eftersträva överensstämmelse och komplementaritet mellan programmet och andra relevanta program och åtgärder på unionsnivå.
3. Kommissionen ska lämna årlig information om programmets resultat till Europaparlamentet och rådet. Information om överensstämmelse och komplementaritet med andra relevanta program och åtgärder på unionsnivå ska ingå. Kommissionen ska fortlöpande sprida resultaten av de åtgärder som får stöd via programmet. Alla deltagande länder och andra stödmottagare ska förse kommissionen med alla de uppgifter och all den information som behövs för att övervaka och utvärdera programmet.
4. Det är kommissionen som ska utvärdera programmet. Kommissionen ska senast den 31 december 2017 lägga fram en oberoende utvärderingsrapport efter halva programtiden om hur målen för samtliga åtgärder har uppnåtts (med avseende på resultat och effekter), hur ändamålsenligt och kostnadseffektivt resurserna använts och om mervärdet för unionen. Utvärderingsrapporten ska utarbetas i syfte att delge ett beslut om förlängning, ändring eller tillfälligt upphävande av åtgärderna. Utvärderingen ska dessutom behandla möjligheterna till förenkling, den interna och externa samstämmigheten, den fortsatta relevansen beträffande alla mål, och åtgärdernas bidrag till unionens prioriteringar för smart och hållbar tillväxt för alla. Den ska ta hänsyn till resultaten av utvärderingen av de långsiktiga effekterna av tidigare åtgärder.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

5. Utvärderingen av de långsiktiga effekterna och hållbarheten i programmets effekter ska även ligga till grund för delgivandet av ett beslut om eventuell förlängning, ändring eller tillfälligt upphävande av ett påföljande program.

6. Senast den 31 december 2021 ska kommissionen även lägga fram en slutlig utvärderingsrapport för Europaparlamentet och rådet om hur programmets mål har uppfyllts.

Artikel 14

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 9 ska ges till kommissionen från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 9 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 9 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på begäran av Europaparlamentet eller rådet.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

Upphävande

Besluten 2001/923/EG, 2001/924/EG, 2006/75/EG, 2006/76/EG, 2006/849/EG och 2006/850/EG ska upphöra att gälla. Finansiella åtaganden som berör åtgärder inom ramen för de besluten ska emellertid även fortsättningsvis styras av de besluten, fram till dess att de åtagandena fullgjorts.

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 11 mars 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

*BILAGA***Vägledande tilldelning av medel till stödberättigade åtgärder som förtecknas i artikel 8.2**

Inom programmets finansieringsram som anges i artikel 9 ska minst 90 % av budgeten tilldelas följande stödberättigade åtgärder som förtecknas i artikel 8.2:

- Utbyte och spridning av information.
 - Tekniskt, vetenskapligt och operativt stöd.
 - Stöd för att finansiera inköp av utrustning för myndigheter som är specialiserade på insatser mot penningförfalskning.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 332/2014**av den 11 mars 2014****om vissa förfaranden för tillämpning av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan (nedan kallat *stabiliserings- och associeringsavtalet*) undertecknades den 29 april 2008 och ingicks den 22 juli 2013 ⁽²⁾. Stabiliserings- och associeringsavtalet trädde i kraft den 1 september 2013.
- (2) Det är nödvändigt att fastställa regler för genomförandet av vissa bestämmelser i stabiliserings- och associeringsavtalet och förfaranden för antagande av närmare genomförandebestämmelser.
- (3) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av stabiliserings- och associeringsavtalet bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽³⁾. Eftersom genomförandeaakterna utgör en del av den gemensamma handelspolitiken, bör granskningsförfarandet i princip användas vid antagandet av dem. När det i stabiliserings- och associeringsavtalet ges möjlighet att vid särskilda och kritiska omständigheter omedelbart tillämpa åtgärder som är nödvändiga för att hantera situationen, bör kommissionen anta sådana genomförandeaakter omedelbart. Kommissionen bör anta genomförandeaakter med omedelbar verkan om det, i vederbörligen motiverade fall med avseende på åtgärder som avser jordbruks- och fiskeriprodukter, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (4) Enligt stabiliserings- och associeringsavtalet får vissa jordbruks- och fiskeriprodukter med ursprung i Serbien importeras till unionen till nedsatt tullsats inom ramen för tullkvoter. Det är därför nödvändigt att fastställa regler för förvaltningen och översynen av dessa tullkvoter så att de kan genomgå en grundlig bedömning.
- (5) Om handelspolitiska skyddsåtgärder blir nödvändiga, bör de antas i enlighet med rådets förordning (EG) nr 260/2009 ⁽⁴⁾, rådets förordning (EG) nr 1225/2009 ⁽⁵⁾ eller, alltefter omständigheterna, rådets förordning (EG) nr 597/2009 ⁽⁶⁾.
- (6) När en medlemsstat underrättar kommissionen om ett eventuellt fall av bedrägeri eller underlåtenhet att tillhandahålla administrativt samarbete bör tillämplig unionslagstiftning gälla, särskilt rådets förordning (EG) nr 515/97 ⁽⁷⁾.
- (7) Den här förordningen innehåller genomförandeåtgärder för stabiliserings- och associeringsavtalet och bör därför tillämpas från och med dagen för stabiliserings- och associeringsavtalets ikraftträdande.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 oktober 2012 (ännu ej publicerad i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 28 januari 2014 (ännu ej publicerad i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 mars 2014 (ännu ej publicerad i EUT).

⁽²⁾ Rådets och kommissionens beslut 2013/490/EU, Euratom av den 22 juli 2013 om ingående av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan (EUT L 278, 18.10.2013, s. 14). Texten till avtalet har offentliggjorts tillsammans med det beslutet i EUT L 278, 18.10.2013, s. 16.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 260/2009 av den 26 februari 2009 om gemensamma importregler (EUT L 84, 31.3.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 22.12.2009, s. 51).

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 188, 18.7.2009, s. 93).

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1).

- (8) I och med stabiliserings- och associeringsavtalets ikraftträdande ersatte det avtalet interimsvtalet om handel och handelsrelaterade frågor mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan ⁽¹⁾ (nedan kallat *interimsvtalet*), vilket trädde i kraft den 1 februari 2010 med bestämmelser om ett förtida ikraftträdande av stabiliserings- och associeringsavtalets bestämmelser om handel och handelsrelaterade frågor. För att säkerställa en effektiv tillämpning och förvaltning av de tullkvoter som beviljas enligt interimsvtalet och stabiliserings- och associeringsavtalet, samt för att säkerställa rättslig säkerhet och likabehandling i fråga om uppbörd av tullar, bör vissa bestämmelser i denna förordning tillämpas från och med dagen för interimsvtalets ikraftträdande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. I denna förordning fastställs regler och förfaranden för antagande av närmare regler för genomförandet av vissa bestämmelser i stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan (nedan kallat *stabiliserings- och associeringsavtalet*).
2. Alla hänvisningar i denna förordning till bestämmelser i stabiliserings- och associeringsavtalet ska i tillämpliga fall tolkas som hänvisningar till motsvarande bestämmelser i interimsvtalet.

Artikel 2

Medgivanden för fisk och fiskeriprodukter

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta närmare regler om genomförandet av artikel 14 i interimsvtalet, och senare artikel 29 i stabiliserings- och associeringsavtalet, med avseende på tullkvoterna för fisk och fiskeriprodukter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.3 i denna förordning.

Artikel 3

Sänkning av tullsatser

1. Om inte annat följer av punkt 2 ska förmånstullsatserna avrundas nedåt till en decimal.
2. Förmånstullsatsen ska likställas med en fullständig tullbefrielse när resultatet av beräkningen av förmånstullsatsen i enlighet med punkt 1 är något av följande:
 - a) Högst 1 %, när det rör sig om värdetullar.
 - b) Högst 1 EUR per enskilt belopp i fråga om specifika tullar.

Artikel 4

Tekniska anpassningar

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta ändringar och tekniska anpassningar av de bestämmelser som antas enligt denna förordning, vilka är nödvändiga till följd av ändringar av KN- eller Taricnummer, eller till följd av nya eller ändrade avtal, protokoll, skriftväxlingar eller andra akter mellan unionen och Republiken Serbien. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.3.

Artikel 5

Allmän skyddsklausul

Om unionen tvingas vidta en åtgärd enligt artikel 41 i stabiliserings- och associeringsavtalet, ska kommissionen anta den åtgärden genom genomförandeakter, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.3 i denna förordning, såvida inte något annat anges i artikel 41 i stabiliserings- och associeringsavtalet.

Artikel 6

Bristklausul

Om unionen tvingas vidta en åtgärd enligt artikel 42 i stabiliserings- och associeringsavtalet, ska kommissionen anta den åtgärden genom genomförandeakter, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.3 i denna förordning.

⁽¹⁾ EUT L 28, 30.1.2010, s. 1.

*Artikel 7***Särskilda och kritiska omständigheter**

Om det föreligger särskilda och kritiska omständigheter i den mening som avses i artiklarna 41.5 b och 42.4 i stabiliserings- och associeringsavtalet, får kommissionen vidta åtgärder med omedelbar verkan i enlighet med artiklarna 41 och 42 i stabiliserings- och associeringsavtalet, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 13.4 i denna förordning.

*Artikel 8***Skyddsklausul för jordbruks- och fiskeriprodukter**

1. Om unionen tvingas vidta en åtgärd enligt artikel 32.2 eller artikel 41 i stabiliserings- och associeringsavtalet, med avseende på jordbruks- eller fiskeriprodukter, ska kommissionen, trots de förfaranden som föreskrivs i artiklarna 5 och 6 i denna förordning, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ besluta om nödvändiga åtgärder efter att i förekommande fall ha använt hänskjutningsförfarandet enligt artikel 41 i stabiliserings- och associeringsavtalet. Kommissionen ska anta dessa åtgärder genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.3 i denna förordning.

Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, inbegripet det fall som avses i punkt 2 i den här artikeln, ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 13.4 i denna förordning.

2. Om kommissionen mottar den begäran som avses i punkt 1 från en medlemsstat ska den besluta i saken

- a) inom tre arbetsdagar efter mottagandet av den begäran, när hänskjutningsförfarandet enligt artikel 41 i stabiliserings- och associeringsavtalet inte är tillämpligt, eller
- b) inom tre dagar efter utgången av den trettiodagarsperiod som avses i artikel 41.5 a i stabiliserings- och associeringsavtalet, när hänskjutningsförfarandet enligt artikel 41 i stabiliserings- och associeringsavtalet är tillämpligt.

*Artikel 9***Övervakning**

Med avseende på genomförandet av artikel 32.2 i stabiliserings- och associeringsavtalet ska det införas unionsövervakning av import av sådana varor som anges i bilaga V till protokoll 3 till stabiliserings- och associeringsavtalet. Det förfarande som fastställs i artikel 308d i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽¹⁾ ska tillämpas.

*Artikel 10***Dumpning och subventioner**

Om det tillämpas metoder som kan föranleda unionen att vidta åtgärder enligt artikel 40.2 i stabiliserings- och associeringsavtalet, ska beslut om att införa antidumpningsåtgärder och/eller utjämningsåtgärder fattas i enlighet med förordning (EG) nr 1225/2009 respektive förordning (EG) nr 597/2009.

*Artikel 11***Konkurrens**

1. Om kommissionen anser att ett förfarande är oförenligt med artikel 73 i stabiliserings- och associeringsavtalet, ska den, efter att ha undersökt frågan på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat, besluta om att vidta lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 73 i stabiliserings- och associeringsavtalet.

Åtgärder enligt artikel 73.10 i stabiliserings- och associeringsavtalet ska när det är fråga om stöd antas i enlighet med förfarandena i förordning (EG) nr 597/2009.

2. Om ett förfarande kan medföra att Republiken Serbien vidtar åtgärder mot unionen på grundval av artikel 73 i stabiliserings- och associeringsavtalet, ska kommissionen, efter att ha undersökt saken, avgöra om förfarandet är förenligt med principerna i stabiliserings- och associeringsavtalet. Vid behov ska den fatta lämpliga beslut på grundval av de kriterier som följer av tillämpningen av artiklarna 101, 102 och 107 i fördraget.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

*Artikel 12***Bedrägeri eller underlåtenhet att tillhandahålla administrativt samarbete**

1. Om kommissionen, på grundval av information som tillhandahålls av en medlemsstat eller på eget initiativ, konstaterar att de villkor som fastställs i artikel 46 i stabiliserings- och associeringsavtalet är uppfyllda, ska den utan otillbörligt dröjsmål

a) underrätta Europaparlamentet och rådet, och

b) meddela stabiliserings- och associeringskommittén om sina resultat tillsammans med de objektiva uppgifter som de bygger på och inleda samråd i stabiliserings- och associeringskommittén.

2. Varje offentliggörande enligt artikel 46.5 i stabiliserings- och associeringsavtalet ska göras av kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Kommissionen får, genom genomförandakter som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.3 i denna förordning, tillfälligt upphäva den relevanta förmånsbehandlingen av produkterna i enlighet med artikel 46.4 i stabiliserings- och associeringsavtalet.

*Artikel 13***Kommittéförfarande**

1. Med avseende på tillämpningen av artiklarna 2, 4 och 12 i den här förordningen ska kommissionen biträdas av tullkodexkommittén, som inrättats genom artikel 184 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 ⁽¹⁾. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. Med avseende på tillämpningen av artiklarna 5–8 i den här förordningen ska kommissionen biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 4 i förordning (EG) nr 260/2009. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8.1–8.4 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

*Artikel 14***Anmälan**

Kommissionen ska, på unionens vägnar, ansvara för anmälan till stabiliserings- och associeringsrådet respektive stabiliserings- och associeringskommittén, i enlighet med stabiliserings- och associeringsavtalet.

*Artikel 15***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 av den 23 april 2008 om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (Moderniserad tullkodex) (EUT L 145, 4.6.2008, s. 1).

Den ska tillämpas från och med den 1 september 2013. Artiklarna 2, 3 och 4 ska emellertid tillämpas från och med den 1 februari 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 mars 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 333/2014**av den 11 mars 2014****om ändring av förordning (EG) nr 443/2009 för att fastställa tillvägagångssätten för att till 2020 uppnå målet att minska koldioxidutsläppen från nya personbilar**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till rättsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 13.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 ⁽³⁾ ska kommissionen genomföra en översyn av tillvägagångssätten för att på ett kostnadseffektivt sätt uppnå målet på 95 g CO₂/km senast 2020, inbegripet den formel som framgår av i bilaga I till den förordningen och de undantag som fastställs i artikel 11 i den förordningen. Det är lämpligt att denna förordning är så neutral som möjligt ur konkurrenssynpunkt samt socialt rättvis och hållbar.
- (2) Den fortsatta utvecklingen av den globala marknaden för avancerad teknik med målet att förbättra personbilars effektivitet är i linje med kommissionens meddelande av den 21 januari 2011 med titeln Ett resurseffektivt Europa – flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin som stöder en övergång till en resurseffektiv, utsläppsnål ekonomi för att uppnå hållbar tillväxt.
- (3) Det är lämpligt att klargöra att koldioxidutsläppen, för kontrollen av efterlevnaden av målet på 95 g CO₂/km, även fortsättningsvis bör mätas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 ⁽⁴⁾ och dess tillämpningsbestämmelser, och innovativ teknik.
- (4) Höga priser för fossilt bränsle har en negativ inverkan på den ekonomiska återhämtningen och på energitryggheten och möjligheterna att få energi till överkomliga priser i unionen. Därför är det en prioritering att öka effektiviteten och hållbarheten hos nya personbilar och lätta nyttofordon, och därigenom minska beroendet av oljan.
- (5) För att ta hänsyn till de höga kostnaderna för forskning och utveckling och de höga produktionskostnaderna per enhet för de tidiga generationerna fordon med mycket låga utsläpp är det lämpligt att som en övergångslösning och i begränsat omfång påskynda och underlätta deras införande på unionsmarknaden under de första stadierna av deras saluföring. Aktörer på olika nivåer bör ägna lämplig uppmärksamhet åt att fastställa och sprida bästa praxis för att stimulera efterfrågan på fordon med mycket låga utsläpp.
- (6) Bristen på infrastruktur för alternativa bränslen och på gemensamma tekniska specifikationer för gränssnittet mellan fordon och infrastruktur kan utgöra ett hinder för spridning på marknaden av fordon med mycket låga utsläpp. Säkerställande av att en sådan infrastruktur byggs upp i unionen skulle kunna underlätta marknadskrafternas arbete och bidra till ekonomisk tillväxt i Europa.
- (7) För att ta hänsyn till den oproportionellt stora påfrestningen på de minsta tillverkarna om de skulle uppfylla specifika utsläppsmål definierade efter fordonets nytta, den betungande administrationen i fråga om undantagsförfarandet och de endast marginella fördelarna av minskade koldioxidutsläpp från fordon sålda av de tillverkarna, bör tillverkare som ansvarar för färre än 1 000 nya personbilar registrerade i unionen per år undantas från de specifika utsläppsmålen och från avgifterna för extra utsläpp. För att säkerställa rättslig säkerhet från första ögonblicket för de tillverkarna är det nödvändigt att detta undantag tillämpas från och med den 1 januari 2012.

⁽¹⁾ EUT C 44, 15.2.2013, s. 109.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 februari 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 mars 2014.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 av den 23 april 2009 om utsläppsnormer för nya personbilar som del av gemenskapens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon (EUT L 140, 5.6.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 171, 29.6.2007, s. 1).

- (8) Förfarandet för att bevilja ett undantag för små tillverkare bör förenklas så att det blir flexiblere i fråga om tidpunkten för tillverkarens ansökan om undantag ska inlämnas och för kommissionens beslut om att bevilja ett sådant undantag.
- (9) Förfarandet för att bevilja undantag för nisch tillverkare bör fortsätta efter 2020. För att de utsläppsminskingsansträngningar som krävs av nisch tillverkare ska överensstämma med kraven för stora tillverkare, bör dock ett mål som ligger 45 % under de genomsnittliga specifika utsläppen från nisch tillverkare 2007 gälla från och med 2020.
- (10) För att fordonsindustrin ska kunna genomföra långsiktiga investeringar och innovationer bör man ange riktlinjer för hur förordning (EG) nr 443/2009 bör ändras för perioden efter 2020. De riktlinjerna bör baseras på en bedömning av hur snabbt utsläppsminskningarna måste ske i enlighet med unionens långsiktiga klimatmål och konsekvenserna för utvecklingen av kostnadseffektiva tekniker för att minska koldioxidutsläppen från bilar. Kommissionen bör senast 2015 se över dessa aspekter och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om resultaten av översynen. Den rapporten bör i förekommande fall inbegripa förslag till ändring av förordning (EG) nr 443/2009 i syfte att fastställa utsläppsmål för koldioxid för nya personbilar efter 2020, inklusive ett eventuellt fastställande av ett realistiskt och uppnåbart mål för 2025, på grundval av en övergripande konsekvensbedömning där fortsatt konkurrenskraft för bilindustrin och industrier som är beroende av denna beaktas, samtidigt som man bevarar en tydlig inriktning för utsläppsminskningarna, jämförbar med den som uppnåtts under perioden till och med 2020. När kommissionen utarbetar sådana förslag bör den se till att de är så neutrala som möjligt ur konkurrenssynpunkt, samt är socialt rättvisa och hållbara.
- (11) Enligt förordning (EG) nr 443/2009 ska kommissionen genomföra en konsekvensbedömning för att se över provningsförfarandena så att de på ett adekvat sätt återspeglar bilars verkliga koldioxidutsläpp. Det finns ett behov av att ändra den nu använda "nya europeiska körcykeln" (NEDC) för att säkerställa överensstämmelse med faktiska körförhållanden och undvika underskattning av faktiska koldioxidutsläpp och faktisk bränslekonsumtion. Så snart det är genomförbart bör man enas om ett nytt, mer realistiskt och tillförlitligt provningsförfarande. Arbetet i denna riktning fortskrider genom utvecklingen av ett världsomfattande provningsförfarande för lätta nyttofordon (WLTP) inom ramen för FN:s ekonomiska kommission för Europa, men har ännu inte avslutats. För att säkerställa att specifika koldioxidutsläpp som anges för nya personbilar fås att stämma bättre överens med de utsläpp som faktiskt genereras under normala användningsförhållanden bör WLTP tillämpas snarast möjligt. Mot bakgrund av ovanstående fastställs i bilaga I till förordning (EG) nr 443/2009 utsläppsgränser för 2020 uppmätta i enlighet med förordning (EG) nr 715/2007 och bilaga XII till kommissionens förordning (EG) nr 692/2008 ⁽¹⁾. När provningsförfarandena ändras, bör gränserna i bilaga I till förordning (EG) nr 443/2009 ändras så att man får jämförbara stringensnivåer för tillverkare och fordonsklasser. Därför bör kommissionen genomföra en grundlig undersökning av korrelationen mellan NEDC-provningscykeln och den nya WLTP provningscykeln för att säkerställa att cykeln motsvarar de faktiska körförhållandena.
- (12) För att de verkliga globala utsläppen ska återges på ett adekvat sätt och för att de uppmätta koldioxidvärdena ska vara fullt jämförbara bör kommissionen se till att de delar av provningsförfarandet som har en väsentlig inverkan på de uppmätta koldioxidutsläppen är klart och tydligt definierade, så att tillverkarna inte kan använda sig av flexibilitetsmöjligheter under testcykeln. Avvikelserna mellan koldioxidutsläppsvärdena för typgodkännande och utsläppen för fordon som saluförs bör åtgärdas, bland annat genom att överväga ett förfarande för provning av överensstämmelse hos fordon i drift som ska säkerställa oberoende provning av ett representativt urval av fordon som saluförs samt metoder för att ta itu med fall där det påvisats en avsevärd skillnad mellan koldioxidutsläppen enligt översynen och enligt det ursprungliga typgodkännandet.
- (13) Ordalydelsen i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 443/2009 bör anpassas för att se till att begreppet anslutna företag överensstämmer med rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽²⁾ samt med artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2011 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 692/2008 av den 18 juli 2008 om genomförande och ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 199, 28.7.2008, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ("EG:s koncentrationsförordning") (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2011 av den 11 maj 2011 om fastställande av utsläppsnormer för nya lätta nyttofordon som ett led i unionens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon (EUT L 145, 31.5.2011, s. 1).

- (14) Förordning (EG) nr 443/2009 överför befogenheter till kommissionen för genomförandet av några av förordningens bestämmelser i enlighet med förfarandena i rådets beslut 1999/468/EG⁽¹⁾. Till följd av att Lissabonfördraget har trätt i kraft behövs befogenheterna anpassas till artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (15) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av förordning (EG) nr 443/2009 bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽²⁾.
- (16) I syfte att ändra bilaga II till förordning (EG) nr 443/2009, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på uppgiftskrav och uppgiftsparametrar, komplettera reglerna om tolkningen av kriterierna för beviljande av undantag från de specifika utsläppsmålen, om innehållet i ansökningarna om undantag samt om utformningen och bedömningen av programmen för minskning av specifika koldioxidutsläpp, anpassa sifferuppgiften M_0 som avses i bilaga I till förordning (EG) nr 443/2009 till den genomsnittliga vikten för nya personbilar under de föregående tre kalenderåren, samt anpassa formlerna i bilaga I till förordning (EG) nr 443/2009. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (17) Det är lämpligt att behålla tillvägagångssättet att ange målet baserat på ett linjärt förhållande mellan bilens nytta och dess mål för utsläppen av koldioxid som det uttrycks i formlerna som fastställs i bilaga I till förordning (EG) nr 443/2009, eftersom det innebär att mångfalden kan behållas på marknaden för personbilar och tillverkarnas förmåga att tillgodose konsumenternas behov kan bibehållas, och därigenom omotiverad snedvridning av konkurrensen kan undvikas.
- (18) Kommissionen har i sin konsekvensbedömning bedömt tillgängligheten i fråga om uppgifter om avtryck och möjligheten att använda dem som nyttoparameter i formlerna som fastställs i bilaga I till förordning (EG) nr 443/2009. Med den bedömningen som underlag har kommissionen dragit slutsatsen att nyttoparametern som ska användas i formeln för 2020 bör vara vikt. Vid en framtida översyn bör dock de lägre kostnaderna och andra fördelar av att byta till avtryck som nyttoparameter beaktas.
- (19) Växthusgasutsläppen till följd av energiproduktion, fordonstillverkning och hantering av uttjänta fordon står i dagsläget för en betydande del av vägtransporternas totala koldioxidutsläpp och kommer troligen att öka betydligt i framtiden. Politiska åtgärder bör därför vidtas för att vägleda tillverkarna mot optimala lösningar där särskilt växthusgasutsläpp som sker till följd av produktion av energi för fordon beaktas, såsom elektricitet och alternativa bränslen, och där det även säkerställs att de utsläppen som sker i tidigare led inte urholkar fördelarna med den förbättrade operativa energianvändning som förordning (EG) nr 443/2009 syftar till.
- (20) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att fastställa tillvägagångssätten för att till 2020 uppnå målet att minska koldioxidutsläppen från nya personbilar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare på grund av sin omfattning och sina verkningar kan uppnås bättre på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (21) Förordning (EG) nr 443/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfarandena som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 17.7.1999, s. 23).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 443/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Genom denna förordning fastställs från och med 2020 målet för genomsnittliga koldioxidutsläpp från nya personbilar till 95 g CO₂/km, uppmätt i enlighet med förordning (EG) nr 715/2007 och bilaga XII till förordning (EG) nr 692/2008 och dess genomförandebestämmelser, och med användning av innovativ teknik.”

2. I artikel 2 ska följande punkt läggas till:

”4. Med verkan från och med den 1 januari 2012 ska artiklarna 4, 8.4 b och c, 9, 10.1 a och c inte gälla tillverkare som tillsammans med alla sina anslutna företag ansvarade för färre än 1 000 nya personbilar registrerade i unionen under föregående kalenderår.”

3. I artikel 3.2 a ska första strecksatsen ersättas med följande:

”— har rätt att utöva mer än hälften av rösträtterna, eller”

4. I artikel 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”För att fastställa varje tillverkares genomsnittliga specifika utsläpp av koldioxid ska följande procentandelar av varje tillverkares nya personbilar som registreras under det berörda året beaktas:

— 65 % år 2012.

— 75 % år 2013.

— 80 % år 2014.

— 100 % från 2015 till 2019.

— 95 % år 2020.

— 100 % senast i slutet av 2020 och därefter.”

5. Följande artikel ska införas:

”Artikel 5a

Superkrediter för målet med 95 g CO₂/km

När de genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen beräknas ska varje ny personbil med specifika koldioxidutsläpp under 50 g CO₂/km räknas som:

— 2 personbilar år 2020,

— 1,67 personbilar år 2021,

— 1,33 personbilar år 2022,

— 1 personbil från 2023,

för det år då den registreras under perioden från 2020 till 2022, med ett högsta värde på 7,5 g CO₂/km under denna period för varje tillverkare.”

6. Artikel 8.9 ska ersättas med följande:

”9. Kommissionen ska anta detaljerade bestämmelser beträffande övervakning och rapportering av uppgifter enligt denna artikel och om tillämpning av bilaga II genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 14.2.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 14a för att ändra de uppgiftskrav och uppgiftsparametrar som fastställs i bilaga II.”

7. Artikel 9.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska fastställa medlen för uttag av avgifterna för extra utsläpp enligt punkt 1 genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2.”

8. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska den sista meningen utgå.

b) I punkt 4 andra stycket ska led b ersättas med följande:

”b) Om ansökan avser punkt 1 leden a och b i bilaga I, ett utsläppsmål som motsvarar en 25-procentig minskning av det genomsnittliga specifika utsläppet av koldioxid för 2007 eller, om en enda ansökan gäller ett antal anslutna företag, en 25-procentig minskning av medeltalet för dessa företags genomsnittliga specifika utsläpp av koldioxid för 2007.”

c) I punkt 4 andra stycket ska följande led läggas till:

”c) Om ansökan avser punkt 1 led c i bilaga I, ett utsläppsmål som motsvarar en 45-procentig minskning av det genomsnittliga specifika utsläppet av koldioxid för 2007 eller, om en enda ansökan gäller ett antal anslutna företag, en 45-procentig minskning av medeltalet för dessa företags genomsnittliga specifika utsläpp av koldioxid för 2007.”

d) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 14a, som fastställer regler som komplement till punkterna 1–7 i den här artikeln, när det gäller tolkningen av kriterierna för beviljande av undantag, innehållet i ansökningarna samt utformningen och bedömningen av programmen för minskning av specifika koldioxidutsläpp.”

9. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. På begäran av en leverantör eller en tillverkare ska hänsyn tas till minskningar av koldioxidutsläppen som gjorts med hjälp av innovativ teknik eller en kombination av innovativa tekniker (nedan kallade).

Hänsyn till sådan teknik ska tas endast om den metod som den bedöms med kan ge kontrollerbara, repeterbara och jämförbara resultat.

Det sammanlagda bidraget från sådan teknik till minskningen av en tillverkares specifika utsläppsmål får vara högst 7 g CO₂/km.”

b) I punkt 2 ska första meningen ersättas med följande:

”Kommissionen genom genomförandeakter ska anta detaljerade bestämmelser för ett förfarande för godkännande av den innovativa teknik eller de innovativa teknikpaket som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2 i denna förordning.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. En leverantör eller tillverkare som ansöker om att en åtgärd ska godkännas som en innovativ teknik eller ett innovativt teknikpaket ska förelägga kommissionen en rapport med en kontrollrapport från ett oberoende och certifierat organ. Eventuell samverkan mellan åtgärden i fråga och en annan, redan godkänd innovativ teknik eller ett annat, redan godkänt innovativt teknikpaket ska omnämnas i rapporten, och kontrollrapporten ska innehålla en bedömning av i vilken omfattning denna samverkan påverkar den minskning som uppnås genom varje enskild åtgärd.”

10. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska anta dessa åtgärder genom delegerade akter i enlighet med artikel 14a.”

b) I punkt 3 ska andra stycket utgå.

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Senast den 31 december 2015 ska kommissionen göra en översyn av de specifika utsläppsmålen, de tillvägagångssätt som framgår därav och andra aspekter av denna förordning, inklusive huruvida det fortfarande behövs en nyttoparameter och huruvida vikt eller avtryck är den mest hållbara nyttoparametern, i syfte att fastställa målen för koldioxidutsläpp från nya personbilar för perioden efter 2020. Bedömningen av hur snabbt utsläppsminskningarna måste ske ska därför stämma överens med unionens långsiktiga klimatmål och konsekvenserna för utvecklingen av kostnadseffektiv teknik för att minska koldioxidutsläppen från bilar. Kommissionen ska lägga fram en rapport med resultaten av översynen för Europaparlamentet och rådet. Den rapporten ska inbegripa eventuella lämpliga förslag om ändring av denna förordning, inklusive ett eventuellt fastställande av ett realistiskt och uppnåbart mål, som bygger på en övergripande konsekvensbedömning där man beaktar den fortsatta konkurrenskraften för bilindustrin och industrier som är beroende av den. När kommissionen utarbetar sådana förslag ska den se till att de är så neutrala som möjligt ur konkurrenssynpunkt, samt är socialt rättvisa och hållbara."

d) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de nödvändiga korrelationsparametrarna för att återspegla eventuella ändringar av det föreskrivna provningsförfarandet för mätning av specifika koldioxidutsläpp som avses i förordning (EG) nr 715/2007 och förordning (EG) nr 692/2008. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2 i den här förordningen.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 14a för att anpassa de formler som framgår av bilaga I, med tillämpning av den metod som antagits enligt första stycket, samtidigt som man ser till att nya och gamla provningsförfaranden innehåller minskningskrav med jämförbar skärpa för tillverkare och fordon av olika nyttograd."

11. Artikel 14 ska ersättas med följande:

"Artikel 14

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för klimatförändringar som inrättats genom artikel 9 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG (*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (**).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet (EUT L 49, 19.2.2004, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)."

12. Följande artikel ska införas:

"Artikel 14a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8.9 andra stycket, 11.8, 13.2 tredje stycket och 13.7 andra stycket ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 8 april 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 8.9 andra stycket, 11.8, 13.2 tredje stycket och 13.7 andra stycket får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antagits enligt artiklarna 8.9 andra stycket, 11.8, 13.2 tredje stycket och 13.7 andra stycket ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

13. I punkt 1 i bilaga I ska följande led läggas till:

”c) Från och med 2020:

$$\text{Specifika koldioxidutsläpp} = 95 + a \times (M - M_0)$$

där

M = fordonets vikt i kilogram (kg)

M_0 = det värde som antas i enlighet med artikel 13.2

$a = 0,0333$.”

14. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

a) I del A punkt 1 i bilaga II ska följande led läggas till:

”n) Högsta nettoeffekt.”

b) I tabellen ”Detaljerade uppgifter som avses i del A punkt 1” ska följande kolumn läggas till:

”Högsta nettoeffekt (kW).”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 mars 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 334/2014**av den 11 mars 2014****om ändring av förordning (EU) nr 528/2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter, vad gäller vissa villkor för tillträde till marknaden****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 ⁽³⁾ fastställs den förordningens tillämpningsområde och bland annat utesluts biocidprodukter när de används som processhjälpmedel från dess tillämpning. Artikel 2.5 bör ändras så att det utan tvekan klargörs att med processhjälpmedel avses de som definieras i Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1831/2003 ⁽⁴⁾ och (EG) nr 1333/2008 ⁽⁵⁾.
- (2) Artiklarna 3.1 s och 19.6 i förordning (EU) nr 528/2012 bör ändras så att det blir möjligt för liknande biocidprodukter att ingå i en biocidproduktfamilj, om de kan utvärderas på ett tillfredsställande sätt med utgångspunkt i identifierbara maximala risker och lägsta grad av effektivitet.
- (3) I artiklarna 19.1 e och 19.7 i förordning (EU) nr 528/2012 bör det klargöras att de gränsvärden som ska fastställas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 ⁽⁶⁾ är gränsvärden för specifik migration eller gränsvärden för resthalter i material avsedda att komma i kontakt med livsmedel.
- (4) För att säkerställa överensstämmelse mellan förordning (EU) nr 528/2012 och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 ⁽⁷⁾ bör artikel 19.4 b i förordning (EU) nr 528/2012 ändras så att den omfattar specifik organtoxicitet genom enstaka eller upprepad exponering i kategori 1, som ett klassificeringskriterium för att utesluta godkännande för tillhandahållande på marknaden av biocidprodukter som uppfyller kriteriet för denna klassificering. Enligt artikel 19.4 c i förordning (EU) nr 528/2012 får biocidprodukter inte godkännas för tillhandahållande på marknaden för användning av allmänheten om de uppfyller kriterierna för att anses vara långlivade, bioackumulerande och toxiska (PBT), eller mycket långlivade och mycket bioackumulerande (vPvB) i enlighet med bilaga XIII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 ⁽⁸⁾. Dessa kriterier gäller dock endast för ämnen, medan biocidprodukter ofta är blandningar och ibland varor. Artikel 19.4 c i förordning (EU) nr 528/2012 bör därför hänvisa till biocidprodukter som består av, innehåller eller genererar ämnen som uppfyller dessa kriterier.

⁽¹⁾ EUT C 347, 18.12.2010, s. 62.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 februari 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 mars 2014.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser (EUT L 268, 18.10.2003, s. 29).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser (EUT L 354, 31.12.2008, s. 16).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG (EUT L 338, 13.11.2004, s. 4).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

- (5) Eftersom det inte hänvisas till jämförande bedömningar i bilaga VI till förordning (EU) nr 528/2012 bör hänvisningen till den bilagan i artikel 23.3 i den förordningen utgå.
- (6) Artikel 34.4 i förordning (EU) nr 528/2012 bör ändras för att rätta korshänvisningen till artikel 30.
- (7) Enligt artikel 35.3 i förordning (EU) nr 528/2012 ska en biocidprodukt, om alla berörda medlemsstater har uppnått enighet med referensmedlemsstaten om ömsesidigt erkännande, godkännas i enlighet med artikel 33.4 eller 34.6 i denna. De bestämmelser som hänvisar till beslut av alla berörda medlemsstater att bevilja produktgodkännanden genom ömsesidigt erkännande fastställs i dess artiklar 33.3 och 34.6 i den förordningen. Artikel 35.3 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) Enligt artikel 45.1 andra stycket i förordning (EU) nr 528/2012 ska de avgifter som avses i artikel 80.1 i den förordningen erläggas i samband med en ansökan om förnyat unionsgodkännande. Avgifterna kan dock erläggas först efter det att Europeiska kemikaliemyndigheten (nedan kallad *kemikaliemyndigheten*) har underrättat sökanden om avgiftens storlek i enlighet med artikel 45.3 andra stycket i den förordningen. Därför, och för att säkerställa överensstämmelse med artiklarna 7.1, 13.1 och 43.1 i den förordningen, bör artikel 45.1 andra stycket utgå.
- (9) Med beaktande av de skyldigheter som följer av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG⁽¹⁾ kan användningen av ordet "bortskaffande" i artiklarna 52, 89 och 95 i förordning (EU) nr 528/2012 vara vilseledande och leda till tolkningssvårigheter. Det bör därför utgå.
- (10) Vissa tekniska rättelser bör göras i artikel 54 i förordning (EU) nr 528/2012 för att undvika upprepning i artikel 54.1 och 54.3 beträffande betalning av de tillämpliga avgifterna enligt artikel 80.1.
- (11) Artikel 60.3 första och andra styckena i förordning (EU) nr 528/2012 hänvisar till produktgodkännanden som beviljats i enlighet med artikel 30.4, 34.6 eller 44.4 i denna. De bestämmelser som hänvisar till beslut om att bevilja produktgodkännanden fastställs dock i artiklarna 30.1, 33.3, 33.4, 34.6, 34.7, 36.4, 37.2, 37.3 och 44.5. Dessutom anges i artikel 60.3 andra stycket inte någon skyddsperiod för uppgifter som avses i artikel 20.1 b och som lämnats i en ansökan enligt artikel 26.1 i denna. Artikel 60.3 i den förordningen bör därför också hänvisa till artiklarna 26.3, 30.1, 33.3, 33.4, 34.6, 34.7, 36.4, 37.2, 37.3 och 44.5 i den förordningen.
- (12) Artikel 66.4 i förordning (EU) nr 528/2012 bör ändras för att rätta korshänvisningen till artikel 67.
- (13) För att underlätta gott samarbete, samordning och informationsutbyte mellan medlemsstaterna, kemikaliemyndigheten och kommissionen när det gäller tillsynen, bör kemikaliemyndigheten även ges i uppgift att stödja och bistå medlemsstaterna när det gäller kontroll- och tillsynsåtgärder genom användning av befintliga strukturer, där det anses vara lämpligt.
- (14) För att ansökningar om biocidproduktgodkännanden ska kunna färdigställas senast dagen för godkännande av ett verksamt ämne, i enlighet med artikel 89.3 andra stycket i förordning (EU) nr 528/2012, bör tillgång till information på elektronisk väg om verksamma ämnen enligt artikel 67 i denna göras offentlig från och med den dag då kommissionen antar den förordning genom vilken det verksamma ämnet godkänns.
- (15) I artikel 77.1 första stycket i förordning (EU) nr 528/2012 föreskrivs om överklaganden av beslut som kemikaliemyndigheten fattat i enlighet med artikel 26.2 i denna. Artikel 26.2 ger dock inte kemikaliemyndigheten befogenhet att fatta något beslut, varför hänvisningen till den artikeln i artikel 77.1 bör utgå.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

- (16) I artikel 86 i förordning (EU) nr 528/2012 hänvisas till verksamma ämnen som upptagits i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG⁽¹⁾. Det bör förtydligas att den artikeln gäller alla verksamma ämnen för vilka kommissionen har antagit ett direktiv om upptagande i den bilagan, att villkoren för ett sådant upptagande är tillämpliga på godkännandet och att dagen för godkännandet är dagen för upptagande.
- (17) Enligt artikel 89.2 första stycket i förordning (EU) nr 528/2012 får medlemsstaterna tillämpa sina nuvarande ordningar upp till två år efter dagen för godkännande av ett verksamt ämne. I artikel 89.3 första stycket i denna åläggs medlemsstaterna att se till att biocidproduktgodkännanden beviljas, ändras eller upphävs inom två år efter godkännandet av ett verksamt ämne. Med tanke på den tid som krävs för de olika stegen i förfarandet för produktgodkännande, särskilt om en oenighet om ömsesidigt erkännande kvarstår mellan medlemsstaterna och detta därför måste hänskjutas till kommissionen för beslut, är det lämpligt att förlänga dessa tidsfrister till tre år och att göra motsvarande förlängning i artikel 37.3 andra stycket i den förordningen.
- (18) Enligt artikel 89.2 första stycket i förordning (EU) nr 528/2012 får medlemsstaterna tillämpa sina nuvarande ordningar på existerande verksamma ämnen. En biocidprodukt kan innehålla en kombination av nya verksamma ämnen som har godkänts och existerande verksamma ämnen som ännu inte har godkänts. För att belöna innovation genom att tillåta att dessa produkter tillhandahålls på marknaden bör medlemsstaterna tillåtas att tillämpa sina nuvarande ordningar på sådana produkter fram till dess att det existerande verksamma ämnet har godkänts och dessa produkter följaktligen kan få produktgodkännande i enlighet med förordning (EU) nr 528/2012.
- (19) I artikel 89.4 och artikel 93.2 i förordning (EU) nr 528/2012 föreskrivs utfasningsperioder för biocidprodukter för vilka godkännande inte beviljas. Samma perioder bör gälla för utfasning av den existerande formen av en biocidprodukt som redan finns på marknaden, om ett godkännande beviljas men villkoren för godkännandet kräver att biocidprodukten ändras.
- (20) I artikel 93 i förordning (EU) nr 528/2012 bör det klargöras att det undantag som föreskrivs där endast gäller under förutsättning att medlemsstaternas nationella regler följs.
- (21) Artikel 94.1 i förordning (EU) nr 528/2012 tillåter utsläppandet på marknaden av varor som behandlats med biocidprodukter som innehåller verksamma ämnen som, även om de ännu inte är godkända, är under utvärdering, antingen inom ramen för det arbetsprogram som avses i artikel 89.1 i den förordningen eller på grundval av en ansökan som lämnats in i enlighet med artikel 94.1. Hänvisningen i artikel 94.1 till artikel 58 i förordning (EU) nr 528/2012 kan dock tolkas som ett oavsiktligt undantag från märknings- och informationskraven i artikel 58.3 och 58.4. Artikel 94.1 i den förordningen bör därför hänvisa enbart till artikel 58.2.
- (22) Eftersom artikel 94.1 i förordning (EU) nr 528/2012 gäller endast behandlade varor som redan har släppts ut på marknaden, infördes ett oavsiktligt förbud mot de flesta nya behandlade varor, från och med den 1 september 2013 fram till godkännandet av det sista verksamma ämnet som ingår i dessa varor. Tillämpningsområdet för artikel 94.1 bör därför utvidgas till att omfatta nya behandlade varor. Den artikeln bör också föreskriva en utfasningsperiod för behandlade varor för vilka en ansökan om godkännande av det verksamma ämnet för den relevanta produkttypen inte är inlämnad senast den 1 september 2016. För att undvika eventuella allvarliga skadliga effekter för de ekonomiska aktörerna, samtidigt som principen om rättslig förutsebarhet respekteras fullt ut, bör det fastställas att dessa ändringar ska börja gälla från och med den 1 september 2013.
- (23) Enligt artikel 95.1 första stycket i förordning (EU) nr 528/2012 krävs att en fullständig dossier för ett ämne inlämnas. En sådan fullständig dossier bör kunna inbegripa uppgifter som avses i bilaga IIIA eller IVA till direktiv 98/8/EG.
- (24) Enligt artikel 95.1 tredje stycket i förordning (EU) nr 528/2012 utvidgas den rätt att hänvisa till uppgifter som föreskrivs i artikel 63.3 andra stycket till alla studier som behövs för bedömningen av risker för människors hälsa och miljön, så att presumtiva relevanta personer kan föras in i den förteckning som avses i artikel 95.2. Utan denna rätt att hänvisa skulle många presumtiva relevanta personer inte ha möjlighet att uppfylla artikel 95.1 i tid för att tas upp i den förteckningen till det datum som avses i artikel 95.3. Artikel 95.1 tredje stycket inkluderar dock inte undersökningar om omvandling, spridning och fördelning i miljön. Eftersom presumtiva relevanta personer kommer att betala för rätten att hänvisa i enlighet med artikel 63.3, bör de också ha möjlighet att fullt ut kunna utnyttja denna rätt genom att överlåta den till dem som ansöker om produktgodkännande. Artikel 95 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (EGT L 123, 24.4.1998, s. 1).

- (25) Artikel 95.1 femte stycket i förordning (EU) nr 528/2012 syftar till att begränsa den skyddsperiod som gäller för uppgifter som kan delas från och med den 1 september 2013 för att uppfylla artikel 95.1 första stycket, men som vid den tidpunkten ännu inte kunde delas i syfte att underbygga ansökningar om produktgodkännande. Detta är fallet för uppgifter om kombinationer av verksamma ämnen/produkttyper för vilka ett beslut om upptagande i bilaga I till direktiv 98/8/EG inte fattades före den 1 september 2013. Artikel 95.1 i den förordningen bör därför hänvisa till den dagen.
- (26) Enligt artikel 95.2 i förordning (EU) nr 528/2012 ska den förteckning som offentliggörs av kemikaliemyndigheten innehålla namnen på deltagare i det arbetsprogram som avses i artikel 89.1 i denna. Artikel 95.2 tillåter därmed dessa deltagare att dra nytta av den mekanism för kostnadskompensation som inrättats genom den förordningen. Möjligheten att dra nytta av mekanismen för kostnadskompensation bör omfatta alla personer som har lämnat in en fullständig dossier för ett ämne i enlighet med förordning (EU) nr 528/2012 eller direktiv 98/8/EG, eller ett tillstånd om tillgång till en sådan dossier. Detta bör också omfatta dossierer som lämnats in för varje ämne som inte självt ett verksamt ämne, men som genererar verksamma ämnen.
- (27) Artikel 95.3 första stycket i förordning (EU) nr 528/2012 förbjuder utsläppande på marknaden av biocidprodukter som innehåller verksamma ämnen för vilka tillverkaren eller importören (nedan kallad *den relevanta personen*) inte är upptagen i den förteckning som avses i den artikeln. Enligt artiklarna 89.2 och 93.2 i den förordningen skulle vissa verksamma ämnen lagligen förekomma på marknaden i biocidprodukter även om en fullständig dossier för ett ämne ännu inte har lämnats in. Förbud enligt artikel 95.3 bör inte vara tillämpligt på sådana ämnen. Dessutom bör, om ingen tillverkare eller importör är förtecknad för ett ämne för vilket en fullständig dossier för ett ämne har lämnats in, möjligheten för en annan person att släppa ut biocidprodukter som innehåller det ämnet på marknaden tillåtas, under förutsättning att en dossier eller ett tillstånd om tillgång till en dossier lämnas in av denna person eller av tillverkaren eller importören av biocidprodukten.
- (28) Enligt artikel 95.4 i förordning (EU) nr 528/2012 är artikel 95 tillämplig på verksamma ämnen som är förtecknade i kategori 6 i bilaga I till den förordningen. Dessa ämnen har tagits upp i den bilagan baserat på inlämnande av fullständiga dossierer vars ägare bör ha rätt att dra nytta av den mekanism för kostnadskompensation som inrättats genom den artikeln. I framtiden kan andra ämnen komma att tas upp i den bilagan på grundval av sådana inlämnanden. Kategori 6 i den bilagan bör därför reglera alla sådana ämnen.
- (29) Beskrivningen i bilaga V till förordning (EU) nr 528/2012 av biocidprodukter som används i material avsedda att komma i kontakt med livsmedel bör överensstämma med den terminologi som används i förordning (EG) nr 1935/2004.
- (30) I artikel 96 första stycket i förordning (EU) nr 528/2012 bör det klargöras att direktiv 98/8/EG ska upphöra att gälla utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser i förordning (EU) nr 528/2012 som hänvisar till direktiv 98/8/EG.
- (31) Förordning (EU) nr 528/2012 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 528/2012 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.5 ska led b ersättas med följande:

”b) biocidprodukter när de används som processhjälpmedel i den mening som avses i förordning (EG) nr 1831/2003 och förordning (EG) nr 1333/2008.”

2. Artikel 3.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led s ska ersättas med följande:

”s) *biocidproduktfamilj*: en grupp biocidprodukter med

i) liknande användningar,

ii) samma verksamma ämnen,

iii) liknande sammansättning med specificerade variationer, och

iv) liknande risknivå och effektivitet.”

b) Led v ska utgå.

3. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) De verksamma ämnena är upptagna i bilaga I eller godkända för relevant produkttyp, och alla villkor som anges för dessa verksamma ämnen är uppfyllda.”

ii) led e ersättas med följande:

”e) I tillämpliga fall har gränsvärden för högsta tillåtna restmängder i livsmedel och foder fastställts för verksamma ämnen som ingår i biocidprodukter i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 315/93 (*), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 (**), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 470/2009 (***) eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/32/EG (****), eller också har gränsvärden för specifik migration eller gränsvärden för resthalter i material avsedda att komma i kontakt med livsmedel fastställts för sådana verksamma ämnen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 (*****).

(*) Rådets förordning (EEG) nr 315/93 av den 8 februari 1993 om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel (EGT L 37, 13.2.1993, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 av den 23 februari 2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG (EUT L 70, 16.3.2005, s. 1).

(***) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 470/2009 av den 6 maj 2009 om gemenskapsförfaranden för att fastställa gränsvärden för farmakologiskt verksamma ämnen i animaliska livsmedel samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 2377/90 och ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 (EUT L 152, 16.6.2009, s. 11).

(****) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/32/EG av den 7 maj 2002 om främmande ämnen och produkter i djurfoder (EGT L 140, 30.5.2002, s. 10).

(*****). Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG (EUT L 338, 13.11.2004, s. 4).”

b) I punkt 4 ska leden b och c ersättas med följande:

”b) den uppfyller kriterierna i enlighet med förordning (EG) nr 1272/2008 för att klassificeras som

— akut oralt toxisk i kategori 1, 2 eller 3,

— akut dermalt toxisk i kategori 1, 2 eller 3,

— akut inhalationstoxisk (gaser och damm/dimma) i kategori 1, 2 eller 3,

— akut toxisk genom inandning (ångor) i kategori 1 eller 2,

— specifik organtoxicitet genom enstaka eller upprepade exponering i kategori 1,

— cancerframkallande i kategori 1A eller 1B,

— mutagen i kategori 1A eller 1B, eller

— reproduktionstoxisk i kategori 1A eller 1B,

c) den består av, innehåller eller genererar ett ämne som uppfyller kriterierna för att anses vara PBT eller vPvB i enlighet med bilaga XIII till förordning (EG) nr 1907/2006,”

c) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

"6. Den bedömning av biocidproduktfamiljen som utförs i enlighet med de gemensamma principer som anges i bilaga VI ska beakta de maximala riskerna för människors och djurs hälsa och för miljön och den lägsta graden av effektivitet inom hela det potentiella utbudet av produkter inom biocidproduktfamiljen.

En biocidproduktfamilj ska godkännas endast om

a) ansökan uttryckligen identifierar de maximala risker för människors och djurs hälsa och för miljön, och den lägsta grad av effektivitet som bedömningen grundar sig på, liksom de tillåtna variationer i sammansättning och användningar som avses i artikel 3.1 s, tillsammans med deras respektive klassificering, faro- och skyddsangivelser samt eventuella lämpliga riskbegränsande åtgärder, och

b) det, på grundval av den bedömning som avses i första stycket i denna punkt, kan fastställas att samtliga biocidprodukter inom produktfamiljen uppfyller villkoren i punkt 1.

7. Om så är lämpligt ska den presumtive innehavaren av produktgodkännandet eller dennes företrädare anhålla om fastställande av gränsvärden för högsta tillåtna restmängder för verksamma ämnen som ingår i biocidprodukter i enlighet med förordning (EEG) nr 315/93, förordning (EG) nr 396/2005, förordning (EG) nr 470/2009 eller direktiv 2002/32/EG eller, för fastställande av gränsvärden för specifik migration eller gränsvärden för resthalter i material avsedda att komma i kontakt med livsmedel när det gäller sådana ämnen, i enlighet med förordning (EG) nr 1935/2004."

4. I artikel 23.3 ska inledningen ersättas med följande:

"3. Den mottagande behöriga myndigheten, eller kommissionen om det gäller beslut om en ansökan om unionsgodkännande, ska förbjuda eller inskränka tillhandahållande på marknaden eller användningen av biocidprodukter som innehåller ett verksamt ämne som är kandidatämne för substitution, om en jämförande bedömning, i enlighet med de tekniska riktlinjer som avses i artikel 24, visar att följande två kriterier är uppfyllda:"

5. I artikel 34.4 ska andra stycket ersättas med följande:

"Referensmedlemsstaten ska inom 365 dagar efter det att den har validerat en ansökan utvärdera denna och utarbeta ett utkast till bedömningsrapport i enlighet med artikel 30 och sända bedömningsrapporten och sammanfattningen av biocidproduktens egenskaper till de berörda medlemsstaterna och till sökanden."

6. Artikel 35.3 ska ersättas med följande:

"3. I samordningsgruppen ska alla de medlemsstater som avses i punkt 2 i den här artikeln göra sitt yttersta för att uppnå enighet om vilka åtgärder som ska vidtas. De ska bereda sökanden möjlighet att redogöra för sin ståndpunkt. Om de når en överenskommelse inom 60 dagar efter mottagande av de invändningar som avses i punkt 2 i den här artikeln ska referensmedlemsstaten registrera överenskommelsen i registret över biocidprodukter. Förfarandet ska sedan betraktas som avslutat och referensmedlemsstaten och var och en av de berörda medlemsstaterna ska godkänna biocidprodukten i enlighet med artikel 33.3 eller 34.6, beroende på vad som är lämpligt."

7. I artikel 37.3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Under den tid som förfarandet enligt denna artikel pågår ska medlemsstatens skyldighet att godkänna en biocidprodukt inom tre år efter dagen för godkännandet, såsom avses i artikel 89.3 första stycket, tillfälligt inte gälla."

8. I artikel 45.1 ska andra stycket utgå.

9. Artikel 52 ska ersättas med följande:

"Artikel 52

Anstånd

Om den behöriga myndigheten, eller kommissionen om det gäller en biocidprodukt som godkänts på unionsnivå, upphäver eller ändrar ett produktgodkännande eller beslutar att inte förnya det, ska den, utan hinder av artikel 89, bevilja anstånd för tillhandahållande på marknaden och användning av kvarvarande lager, utom i fall där fortsatt tillhandahållande på marknaden eller användning av biocidprodukten skulle utgöra en oacceptabel risk för människors eller djurs hälsa eller för miljön.

Anståndet får inte överstiga 180 dagar för tillhandahållande på marknaden och ytterligare högst 180 dagar för användning av kvarvarande lager av de berörda biocidprodukterna.”

10. I artikel 53.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Med avvikelse från artikel 17 ska en behörig myndighet i en medlemsstat (nedan kallad *införselmedlemsstaten*) på sökandens begäran, för en biocidprodukt som är godkänd i en annan medlemsstat (nedan kallad *ursprungsmedlemsstaten*), bevilja parallellhandelsstillstånd för tillhandahållande på marknaden och användning i införselmedlemsstaten om den fastställer, i enlighet med punkt 3, att biocidprodukten är identisk med en biocidprodukt som redan godkänts i införselmedlemsstaten (nedan kallad *referensprodukten*).”

11. Artikel 54 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. När det är nödvändigt att fastställa den tekniska ekvivalensen för verksamma ämnen ska den person som önskar fastställa ekvivalensen (nedan kallad *sökanden*) lämna in en ansökan till kemikaliemyndigheten.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Kemikaliemyndigheten ska underrätta sökanden om de avgifter som ska erläggas enligt artikel 80.1 och avvisa ansökan om sökanden inte erlägger avgifterna inom 30 dagar. Kemikaliemyndigheten ska underrätta sökanden om detta.”

12. I artikel 56.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Med avvikelse från artikel 17 får ett experiment eller försök för ändamål inom vetenskaplig eller produkt- och processinriktad forskning och utveckling, som inbegriper en icke godkänd biocidprodukt eller ett icke godkänt verksamt ämne avsett uteslutande för användning i en biocidprodukt (nedan kallat *experiment* eller *försök*), endast utföras på de villkor som föreskrivs i denna artikel.”

13. I artikel 58.3 ska inledningen ersättas med följande:

”3. Den person som ansvarar för att en behandlad vara släpps ut på marknaden ska se till att etiketten innehåller den information som förtecknas i andra stycket, när”

14. I artikel 60.3 ska första och andra styckena ersättas med följande:

”3. Skyddsperioden för de uppgifter som lämnats in för godkännande av en biocidprodukt som innehåller enbart existerande verksamma ämnen ska löpa ut tio år efter den första dagen i den månad som följer efter det första beslut om godkännande av produkten som antagits i enlighet med artikel 26.3, 30.1, 33.3, 33.4, 34.6, 34.7, 36.4, 37.2, 37.3 eller 44.5.

Skyddsperioden för de uppgifter som lämnats in för godkännande av en biocidprodukt som innehåller ett nytt verksamt ämne ska löpa ut 15 år efter den första dagen i den månad som följer efter det första beslut om godkännande av produkten som antagits i enlighet med artikel 26.3, 30.1, 33.3, 33.4, 34.6, 34.7, 36.4, 37.2, 37.3 eller 44.5.”

15. Artikel 66.4 ska ersättas med följande:

”4. En person som lämnar in information om ett verksamt ämne eller en biocidprodukt till kemikaliemyndigheten eller en behörig myndighet i enlighet med denna förordning får begära att den information som anges i artikel 67.3 och 67.4 inte görs tillgänglig, med en motivering av varför ett tillgängliggörande av informationen skulle kunna skada den personens eller någon annan berörd parts kommersiella intressen.”

16. Artikel 67 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningen ersättas med följande:

”1. Från och med den dag då kommissionen antar en genomförandeförordning om att det verksamma ämnet godkänns, som avses i artikel 9.1 a, ska följande uppdaterade information som kemikaliemyndigheten eller kommissionen har om det verksamma ämnet kostnadsfritt och lättillgängligt offentliggöras:”

b) I punkt 3 ska inledningen ersättas med följande:

"3. Från och med den dag då kommissionen antar en genomförandeförordning om att ett verksamt ämne är godkänt, som avses i artikel 9.1 a, ska kemikaliemyndigheten, utom när uppgiftslämnaren lämnar en motivering i enlighet med artikel 66.4, som godtas som giltig av den behöriga myndigheten eller kemikaliemyndigheten när det gäller varför ett sådant offentliggörande skulle kunna skada uppgiftslämnarens eller någon annan berörd parts kommersiella intressen, kostnadsfritt och lättillgängligt offentliggöra följande uppdaterade information om det verksamma ämnet:"

17. I artikel 76.1 ska följande led läggas till:

"l) Stödja och bistå medlemsstaterna när det gäller kontroll- och tillsynsåtgärder."

18. I artikel 77.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. Beslut som kemikaliemyndigheten har fattat i enlighet med artiklarna 7.2, 13.3, 43.2, 45.3, 54.3, 54.4, 54.5, 63.3 och 64.1 får överklagas hos den överklagandenämnd som inrättats i enlighet med förordning (EG) nr 1907/2006."

19. I artikel 78.2 ska andra stycket ersättas med följande:

"Kemikaliemyndighetens inkomst som avses i artikel 96.1 i förordning (EG) nr 1907/2006 får inte användas för att utföra arbetsuppgifter enligt den här förordningen, såvida det inte avser ett gemensamt ändamål eller rör sig om en tillfällig överföring för att garantera att kemikalimyndigheten fungerar väl. Kemikaliemyndighetens inkomst som avses i punkt 1 i denna artikel får inte användas för att utföra arbetsuppgifter enligt förordning (EG) nr 1907/2006, annat än för ett gemensamt ändamål eller om det rör sig om en tillfällig överföring för att garantera att kemikalimyndigheten fungerar väl."

20. Artikel 86 ska ersättas med följande:

"Artikel 86

Verksamma ämnen som upptagits i bilaga I till direktiv 98/8/EG

Verksamma ämnen för vilka kommissionen har antagit direktiv om upptagande i bilaga I till direktiv 98/8/EG ska anses ha blivit godkända, inom ramen för denna förordning på dagen för upptagandet, och ska upptas i den förteckning som avses i artikel 9.2. Godkännandet ska omfattas av de villkor som anges i dessa kommissionens direktiv."

21. Artikel 89 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Med avvikelse från artiklarna 17.1, 19.1 och 20.1 i denna förordning, och utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 3 i den här artikeln, får en medlemsstat fortsätta att använda sin nuvarande ordning eller praxis för tillhandahållande på marknaden eller användning av en given biocidprodukt upp till tre år efter dagen för godkännande av det sista av de verksamma ämnen som ska godkännas i den biocidprodukten. Den berörda medlemsstaten får, i enlighet med sina nationella regler, tillåta tillhandahållande på marknaden eller användning enbart inom sitt territorium av en biocidprodukt som innehåller enbart

a) existerande verksamma ämnen som

i) har utvärderats enligt kommissionens förordning (EG) nr 1451/2007 (*), men som ännu inte har godkänts för den produkttypen, eller

ii) är under utvärdering enligt förordning (EG) nr 1451/2007, men som ännu inte har godkänts för den produkttypen,

eller

b) en kombination av verksamma ämnen som avses i led a och verksamma ämnen som har godkänts i enlighet med den här förordningen.

Med avvikelse från första stycket får en medlemsstat vid ett beslut att inte godkänna ett verksamt ämne fortsätta att använda sin nuvarande ordning eller praxis för tillhandahållande av biocidprodukter på marknaden under högst 12 månader från dagen för beslutet att inte godkänna ett verksamt ämne i enlighet med punkt 1 tredje stycket, och får fortsätta att tillämpa sin nuvarande ordning eller praxis för användning av biocidprodukter under högst 18 månader från dagen för beslutet.

(* Kommissionens förordning (EG) nr 1451/2007 av den 4 december 2007 om andra fasen av det tioåriga arbetsprogram som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (EUT L 325, 11.12.2007, s. 3)."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Efter ett beslut om att godkänna ett visst verksamt ämne för en specifik produkttyp ska medlemsstaterna se till att produktgodkännanden för biocidprodukter av denna produkttyp som innehåller det verksamma ämnet i förekommande fall beviljas, ändras eller upphävs i enlighet med denna förordning inom tre år efter dagen för godkännandet.

För detta ändamål ska de som önskar ansöka om produktgodkännande eller om parallellt ömsesidigt erkännande av biocidprodukter av denna produkttyp som inte innehåller några andra verksamma ämnen än existerande verksamma ämnen lämna in ansökan om produktgodkännande eller parallellt ömsesidigt erkännande senast dagen för godkännandet av det eller de verksamma ämnena. För biocidprodukter som innehåller fler än ett verksamt ämne ska ansökningar lämnas in senast dagen för godkännandet av det sista verksamma ämnet för denna produkttyp.

Om ingen ansökan om produktgodkännande eller parallellt ömsesidigt erkännande har lämnats in i enlighet med andra stycket,

- a) får biocidprodukten inte längre tillhandahållas på marknaden från och med 180 dagar efter dagen för godkännande av det eller de verksamma ämnena, och
- b) får användning av befintliga lager av biocidprodukten fortsätta upp till 365 dagar efter dagen för godkännande av det eller de verksamma ämnena.”

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om en medlemsstats behöriga myndighet eller, där det är tillämpligt, kommissionen beslutar att avslå en ansökan som lämnats i enlighet med punkt 3 om godkännande av en biocidprodukt som redan finns tillgänglig på marknaden, eller beslutar att inte bevilja ett produktgodkännande, eller att förena produktgodkännandet med villkor som gör det nödvändigt att ändra en sådan produkt, ska följande gälla:

- a) En biocidprodukt som inte har godkänts eller, i förekommande fall, som inte uppfyller villkoren för produktgodkännandet, får inte längre tillhandahållas på marknaden med verkan från och med 180 dagar efter dagen för myndighetens beslut.
- b) Användning av befintliga lager av biocidprodukten får fortsätta upp till 365 dagar efter dagen för myndighetens beslut.”

22. I artikel 92.2 ska följande mening läggas till:

”Biocidprodukter som godkänts enligt artikel 3 eller 4 i direktiv 98/8/EG ska anses vara godkända i enlighet med artikel 17 i denna förordning.”

23. Artikel 93 ska ersättas med följande:

”Artikel 93

Övergångsbestämmelser för biocidprodukter som inte omfattas av direktiv 98/8/EG

Med avvikelse från artikel 17.1 får en medlemsstat fortsätta att tillämpa sin nuvarande ordning eller praxis för tillhandahållande på marknaden och användning av en biocidprodukt som inte omfattas av direktiv 98/8/EG men av denna förordning och består av, innehåller eller genererar enbart verksamma ämnen som fanns på marknaden eller användes i biocidprodukter den 1 september 2013. Avvikelsen ska gälla till och med en av följande tidpunkter:

- a) Om ansökan om godkännande av alla dessa verksamma ämnen som produkten består av, innehåller eller genererar lämnas in för den relevanta produkttypen senast den 1 september 2016: de tidsfrister som anges i artikel 89.2 andra stycket, 89.3 och 89.4.
- b) Om en ansökan inte lämnas in i enlighet med led a för ett av de verksamma ämnena: den 1 september 2017.”

24. Artiklarna 94 och 95 ska ersättas med följande:

”Artikel 94

Övergångsbestämmelser för behandlade varor

1. Med avvikelse från artikel 58.2 får en behandlad vara som behandlats med eller som avsiktligt innehåller en eller flera biocidprodukter som innehåller enbart verksamma ämnen som är under granskning för den relevanta produkttypen enligt det arbetsprogram som avses i artikel 89.1 den 1 september 2016, eller för vilka en ansökan om godkännande för den relevanta produkttypen lämnas in senast den dagen, eller som innehåller enbart en kombination av sådana ämnen och verksamma ämnen som är upptagna i den förteckning som ska upprättas i enlighet med artikel 9.2 för den relevanta produkttypen och användningen, eller upptagna i bilaga I, släppas ut på marknaden till och med en av följande tidpunkter:

- a) Vid ett beslut som fattats efter den 1 september 2016 om att avvisa ansökan om godkännande av, eller om att inte godkänna, ett av de verksamma ämnena för den relevanta användningen: till och med den dag som infaller 180 dagar efter beslutet.
- b) I övriga fall: till och med den dag då det sista verksamma ämnet i biocidprodukten godkänns för den relevanta produkttypen och användningen.

2. Med ytterligare avvikelse från artikel 58.2 får en behandlad vara som behandlats med eller som avsiktligt innehåller en eller flera biocidprodukter som innehåller något annat verksamt ämne än de som avses i punkt 1 i denna artikel eller de som är upptagna i den förteckning som upprättats i enlighet med artikel 9.2 för den relevanta produkttypen och användningen eller som är upptagna i bilaga I, släppas ut på marknaden till och med den 1 mars 2017.

Artikel 95

Övergångsbestämmelser avseende tillgång till en dossier för ett verksamt ämne

1. Från och med den 1 september 2013 ska kemikaliemyndigheten offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla verksamma ämnen, och alla ämnen som genererar ett verksamt ämne, för vilka en dossier som uppfyller kraven i bilaga II till denna förordning eller i bilaga IIA eller IVA till direktiv 98/8/EG och, i relevanta fall, bilaga IIIA till det direktivet (nedan kallad *fullständig dossier för ett ämne*) har lämnats in och godtagits eller validerats av en medlemsstat i ett förfarande som anges i denna förordning eller i det direktivet (nedan kallade *relevanta ämnen*). För varje relevant ämne ska förteckningen även omfatta alla personer som har gjort ett sådant inlämnande eller ett inlämnande till kemikaliemyndigheten i enlighet med andra stycket i denna punkt, och ange deras roll i enlighet med det stycket och den eller de produkttyper som de har gjort ett inlämnande för, samt den dag då ämnet tagits upp i förteckningen.

En person som är etablerad i unionen och som tillverkar eller importerar ett relevant ämne, som sådant eller i biocidprodukter (nedan kallad *ämnesleverantör*), eller som tillverkar eller tillhandahåller på marknaden en biocidprodukt som består av, innehåller eller genererar det relevanta ämnet (nedan kallad *produktleverantör*), får när som helst till kemikaliemyndigheten lämna in antingen en fullständig dossier för det relevanta ämnet, ett tillstånd om tillgång till en sådan fullständig dossier för ett ämne, eller en hänvisning till en sådan dossier för vilken alla dataskyddsperioder har löpt ut. Efter ett förnyat godkännande av ett verksamt ämne får varje ämnesleverantör eller produktleverantör till kemikaliemyndigheten inge ett tillstånd om tillgång till alla de uppgifter som den behöriga myndigheten har bedömt vara relevanta för ett förnyat godkännande och för vilka skyddsperioden ännu inte har löpt ut (nedan kallade *de relevanta uppgifterna*).

Kemikaliemyndigheten ska underrätta den inlämnande leverantören om de avgifter som ska erläggas enligt artikel 80.1. Den ska avvisa ansökan om den inlämnande leverantören inte erlägger dessa avgifter inom 30 dagar och ska underrätta den inlämnande leverantören om detta.

Efter att ha tagit emot de avgifter som ska betalas enligt artikel 80.1 ska kemikaliemyndigheten kontrollera om inlämnandet är förenligt med andra stycket i den här punkten och underrätta inlämnaren om detta.

2. Från och med den 1 september 2015 får en biocidprodukt som består av, innehåller eller genererar ett relevant ämne som är upptaget i den förteckning som avses i punkt 1 inte tillhandahållas på marknaden om inte antingen ämnesleverantören eller produktleverantören är upptagen i den förteckning som avses i punkt 1 för den eller de produkttyper som produkten tillhör.

3. För ett inlämnande i enlighet med punkt 1 andra stycket i den här artikeln, ska artikel 63.3 i denna förordning tillämpas på alla toxikologiska och ekotoxikologiska undersökningar och undersökningar av omvandling, spridning och fördelning i miljön som avser ämnen förtecknade i bilaga II till förordning (EG) nr 1451/2007, inklusive varje sådan undersökning som inte inbegriper försök på ryggradsdjur.

4. En ämnesleverantör eller produktleverantör som tagits upp i den förteckning som avses i punkt 1 till vilken ett tillstånd om tillgång har utfärdats för tillämpningen av denna artikel eller en rätt att hänvisa till en undersökning har beviljats i enlighet med punkt 3 ska ha rätt att låta dem som ansöker om godkännande av en biocidprodukt hänvisa till det tillståndet om tillgång eller den undersökningen vid tillämpningen av artikel 20.1.

5. Med avvikelse från artikel 60 ska alla dataskyddsperioder för kombinationer av verksamma ämnen/produkttyper som förtecknas i bilaga II till förordning (EG) nr 1451/2007, men för vilka ett beslut om upptagande i bilaga I till direktiv 98/8/EG inte fattades före den 1 september 2013, löpa ut den 31 december 2025.

6. Punkterna 1–5 ska inte vara tillämpliga på ämnen som är förtecknade i kategorierna 1–5 och 7 i bilaga I eller på biocidprodukter som uteslutande innehåller sådana ämnen.

7. Kemikaliemyndigheten ska regelbundet uppdatera den förteckning som avses i punkt 1 i den här artikeln. Efter att ett verksamt ämne har fått ett förnyat godkännande ska kemikaliemyndigheten från förteckningen avlägsna varje ämnesleverantör eller produktleverantör som inte inom tolv månader efter ett förnyat godkännande har lämnat in alla de relevanta uppgifterna eller ett tillstånd om tillgång till alla de relevanta uppgifterna, endera i enlighet med punkt 1 andra stycket i denna artikel eller i en ansökan i enlighet med artikel 13.”

25. I artikel 96 ska första stycket ersättas med följande:

”Direktiv 98/8/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 september 2013, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 86, 89–93 och 95 i den här förordningen.”

26. I bilaga I ska titeln på kategori 6 ersättas med följande:

”Kategori 6 – Ämnen för vilka en medlemsstat har validerat en dossier för ett verksamt ämne i enlighet med artikel 7.3 i denna förordning eller godtagit en sådan dossier i enlighet med artikel 11.1 i direktiv 98/8/EG”.

27. I bilaga V ska andra stycket under rubriken ”Produkttyp 4: Ytor som kommer i kontakt med livsmedel och djurfoder” ersättas med följande:

”Produkter avsedda att ingå i material som får komma i kontakt med livsmedel.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.24 ska tillämpas från och med den 1 september 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 mars 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 335/2014**av den 11 mars 2014****om ändring av rådets förordning (EG) nr 1198/2006 om Europeiska fiskerifonden vad gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen för vissa medlemsstater som drabbats av eller hotas av allvarliga svårigheter med avseende på deras finansiella stabilitet**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den globala finanskrisen, som är den svåraste hittills, och konjunkturedgången har vållat den ekonomiska tillväxten och den finansiella stabiliteten stor skada, och medfört en kraftig försämring av de finansiella och ekonomiska förhållandena i flera medlemsstater. Vissa medlemsstater har drabbats eller hotas av stora svårigheter, särskilt när det gäller den ekonomiska tillväxten och finansiella stabiliteten, och deras situation i fråga om underskott och skuldsättning håller på att förvärras.
- (2) Viktiga åtgärder har vidtagits i enlighet med artiklarna 122.2, 136 och 143 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt för att motverka krisens negativa effekter. Trycket på de nationella ekonomiska resurserna ökar emellertid och lämpliga steg är nödvändiga för att mildra trycket genom att maximera och optimera användningen av medlen från Europeiska fiskerifonden, som inrättats genom rådets förordning (EG) nr 1198/2006 ⁽³⁾.
- (3) För att underlätta förvaltningen av unionsmedlen, påskynda investeringarna i medlemsstaterna och regionerna samt förbättra tillgången till finansiering för ekonomin, ändrades förordning (EG) nr 1198/2006 genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 387/2012 ⁽⁴⁾. Den ändringen gjorde det möjligt att höja de mellanliggande betalningarna från Europeiska fiskerifonden med 10 procentenheter jämfört med medfinansieringssatsen för varje prioriterat område, för medlemsstater som har drabbats av stora svårigheter med den finansiella stabiliteten och begärt att få dra nytta av denna åtgärd.
- (4) Förordning (EG) nr 1198/2006 gör det möjligt att tillämpa en högre medfinansieringssats fram till den 31 december 2013. Eftersom vissa medlemsstater fortfarande har stora svårigheter med den finansiella stabiliteten bör dock tillämpningen av en höjd medfinansieringssats inte upphöra i slutet av 2013.

⁽¹⁾ EUT C 341, 21.11.2013, s. 75.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 februari 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 mars 2014.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden (EUT L 223, 15.8.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 387/2012 av den 19 april 2012 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1198/2006 om Europeiska fiskerifonden vad gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen för vissa medlemsstater som genomgår eller hotas av allvarliga svårigheter med avseende på deras ekonomiska stabilitet (EUT L 129, 16.5.2012, s. 7).

- (5) De medlemsstater som erhåller ekonomiskt stöd bör även kunna dra nytta av den höjda medfinansieringssatsen fram till slutet av giltighetsperioden och bör kunna göra anspråk på detta i sin begäran om slutbetalning, även om de inte längre får ekonomiskt stöd.
- (6) Förordning (EG) nr 1198/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (7) Med tanke på den aldrig tidigare skådade krisen krävs en snabb anpassning av stödåtgärden. Det är därför lämpligt att denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1198/2006 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 76.3 ska inledningen ersättas med följande:

”3. Med avvikelse från artikel 53.3, och på begäran av en medlemsstat, ska beloppen för mellanliggande betalningar höjas med 10 procentenheter jämfört med medfinansieringssatsen för varje prioriterat område, upp till högst 100 %, och denna höjning ska tillämpas på de stödberättigande offentliga utgifter som nyligen redovisats i varje attesterad utgiftsdeklaration som lämnats in, under förutsättning att medlemsstaten, den 31 december 2013 eller därefter, uppfyller något av följande villkor:”

2. Artikel 77.2 ska ersättas med följande:

”2. Med avvikelse från artikel 53.3, och på begäran av en medlemsstat, ska beloppen för slutbetalningarna höjas med 10 procentenheter jämfört med medfinansieringssatsen för varje prioriterat område, upp till högst 100 %, och denna höjning ska tillämpas på de stödberättigande offentliga utgifter som nyligen redovisats i varje attesterad utgiftsdeklaration som lämnats in, under förutsättning att medlemsstaten, den 31 december 2013 eller därefter, uppfyller något av villkoren i artikel 76.3 a, b och c.”

3. Artikel 77a ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska bevilja det undantag som avses i artiklarna 76.3 och 77.2 efter skriftlig begäran från en medlemsstat som uppfyller något av de villkor som föreskrivs i artikel 76.3 a, b och c.”

b) Punkt 5 ska utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 mars 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV